

Pre obdobie zákazu verejných bohoslužieb - Don Renzo Bonetti

Nedeľa 22.3. 2020 4. pôstna nedeľa – A Liturgia domácej Cirkvi

Rodina, manželia, alebo osoby, ktoré sú prítomné doma, sedia okolo jedálenského stola – kde každodenne spolu jedia. Tento stôl odkazuje na oltár, eucharistický stôl pre Rodinu Božích synov a dcér. Môže sa naň položiť svieca, Sväté Písmo, a obraz Svätej rodiny, ale aj nejaký iný posvätný obraz, ktorý je v rodine obľúbený. Najmenšie dieťa zapáli sviecu, ktorej svetlo je znakom prítomného Ježiša medzi manželmi spojenými sviatosťou manželstva (AL 315). Tiež pre každého ďalšieho, kto sa tu stretá, je Ježiš prítomný silou Svojho Slova: „tam, kde sú dvaja alebo traja zjednotení v mojom mene, tam som aj ja medzi nimi“ (porov. Mt 18,20).

Túto modlitbu vedie otec alebo mama, ale všetci, malí i veľkí sú zapojení do prípravy stola, čítania, tak aby to bolo pekne pripravené ešte predtým, ako sa začne s modlitbou. Ak je v rodine zvykom spievať spoločne, môže sa zaspievať aj nejaká vhodná pieseň na začiatok na oslavu Pána.

V (vedúci): **V mene Otca i Syna, i Ducha Svätého.**

S (spolu): **Amen.**

V: **Tešte sa s Jeruzalemom a plesajte nad ním, všetci čo ho milujete,**

S: **Radujte sa s ním, radujte sa všetci, čo ste nad ním trúchlili. Aby ste sali a nasýtili sa z prís jeho útechy, aby ste sŕkali a požívali z plnosti jeho slávy. (Iz 66,10-11)**

V: **Požehnaný si, Otče, lebo Ty plodíš život!**

S: **Večná je pre nás Tvoja láska!**

V: **Požehnaný si, Synu, ktorý nás nenecháš samých na púti.**

S: **Večná je pre nás Tvoja láska!**

V: **Požehnaný si, Duchu Svätý, pretože obnovuješ tvárnosť zeme.**

S: **Večná je pre nás Tvoja láska!**

Antifona: Zachráň nás, Pane Bože náš.
(môže sa recitovať na dva hlasy – striedavo)

Zvelebený si, Pane, Bože našich otcov,*

hoden chvály a vyvýšený naveky.

Zvelebené je tvoje meno, slávne a sväté,*

hodno chvály a vyvýšené nad všetky veky.

Zvelebený si v chráme tvojej svätej slávy,*

hoden chvály a slávy nad všetky veky.

Zvelebený si na tróne svojho kráľovstva,*

hoden chvály a vyvýšený nad všetky veky.

Zvelebený si, čo prenikáš pohľadom priepasti,

a tróniš nad cherubmi,*

hoden chvály a vyvýšený naveky.

Zvelebený si na nebeskej oblohe,*

hoden chvály a slávy naveky.

Velebte Pána, všetky jeho diela;*

chváľte a vyvyšujte ho naveky.

Antifona: Zachráň nás, Pane Bože náš.

V: Pane, spolu Ťa chceme prosiť o odpustenie pre všetky situácie, keď sme si v našej rodine nevedomovali Tvoju prítomnosť. Zahrň nás svojim milosrdenstvom a pohliadni vo svojej zhovievavosti na naše nedostatky.
(chvílka ticha).

Teraz si podajme ruky, a ak sa niečo medzi nami stalo, čo nás rozdelilo, alebo zranilo, poprosme si vzájomne o odpustenie.

Kto chce, môže v jednoduchosti poprosiť druhých o odpustenie.

V: Ako znak našej vôle k zmiereniu si podajme ruky, alebo sa objímme.

V: Otče, pohliadni s dobrotou na našu rodinu zjednotenú v mene Tvojho Syna Ježiša a urob, aby sme v tento týždeň s pomocou Tvojho Ducha Svätého, žili v harmónii s Tebou, medzi sebou a so všetkými.

S: Amen.

V: Pomôž nám pozorne počúvať Slovo, ktorým sa Ježiš obracia na každého z nás.

Čítanie zo svätého evanjelia podľa Jána. (kratsie čítanie: Jn 9, 1.6-9.13-17.34-38)

Ako Ježiš šiel, videl človeka, ktorý bol od narodenia slepý. Naplúl na zem, urobil zo sliny blato, blatom mu potrel oči a povedal mu: „Chod', umy sa v rybníku Siloe,“ čo v preklade znamená: Poslaný. On šiel, umyl sa a vrátil sa vidiaci.

Susedia a tí, čo ho predtým vídali žobrať, hovorili: „Nie je to ten, čo tu sedával a žobral?“

Jedni tvrdili: „Je to on.“

Iní zasa: „Nie je, len sa mu podobá.“

On vravel: „Ja som to.“

Zaviedli ho, toho, čo bol predtým slepý, k farizejom. Ale v ten deň, keď Ježiš urobil blato a otvoril mu oči, bola práve sobota. Preto sa ho aj farizeji pýtali, ako to, že vidí. On im povedal: „Priložil mi na oči blato, umyl som sa a vidím.“

Niektorí farizeji hovorili: „Ten človek nie je od Boha, lebo nezachováva sobotu.“ Iní vraveli: „Ako môže hriešny človek robiť takéto znamenia?“ A rozštiepili sa.

Znova sa teda pýtali slepého: „Čo hovoríš o ňom ty? Ved' tebe otvoril oči!?“ On odpovedal: „Je prorok.“

Povedali mu: „Celý si sa v hriechoch narodil a nás poučáš?!“ A vyhнали ho von.

Ježiš sa dopočul, že ho vyhнали, vyhľadal ho a povedal mu: „Ty veríš v Syna človeka?“

On vravel: „A kto je to, Pane, aby som v neho uveril?“

Ježiš mu povedal: „Už si ho videl – a je to ten, čo sa rozpráva s tebou.“

On povedal: „Verím, Pane,“ a klaňal sa mu.

Počuli sme Slovo Pánovo

S: *Chvála Tebe, Kriste!*

(V): Komentár k evanjeliu (Ermes Ronchi)

Dnešnou hlavnou postavou je posledný človek mesta, slepý žobrák, jeden z takých, čo nemajú nič. Ježiš sa zastaví pri ňom. Prvý Ježišov pohľad na človeka vždy spočinie na jeho utrpení; nesúdi, ale sa priblíži.

Ľudia, ktorí predtým poznali slepého, ho po stretnutí s Ježišom viac nespoznávali: „Je to on,... nie, len sa na neho podobá.“

Čo sa zmenilo? Určite nie jeho vonkajšia fyzionómia (zjav). Keď stretneš Ježiša, stávaš sa inou osobou. Zmení sa to, po čom túžiš, získaš nový pohľad na život, na osoby a na svet. Vidíš dokonale, ďalej, otvorí sa oči srdca.

Potom ho zaviedli k farizejom.

Zo zázračne uzdraveného sa stal vyšetrovaný. Totiž druhý krát sa stalo, že Ježiš uzdravoval v sobotu. V sobotu sa to nesmie (pre Židov), pretože sa týmto prestupujú najsvätejšie predpisy. Je tu etický a teologický problém, ktorý ľudia nevedia vyriešiť a preto ho privádzajú k strážcom učenia, k farizejom. A oni, čo urobia? Nevidia človeka, vidia morálny a náboženský problém.

Náboženská inštitúcia farizejov sa nezaoberá dobrom človeka, pretože pre nich je jediným kritériom pre posúdenie to, či sa zachováva zákon. (Toto hrozí každej náboženskej inštitúcii.)

Z tohto plynie obrovský smútok. Pre ochranu zákona popierajú život. Vedia všetko o zákone, ale nepoznajú človeka. Najradšej by chceli, aby sa vrátil slepý a súhlasil s nimi (a dal im za pravdu).

Dráma, ktorá sa završuje na tom mieste evanjelia a tiež v toľkých našich spoločnostiach a komunitách je v praxi táto: Boh života a Boh náboženstva nie je ten istý, sú to dvaja rozdielni a títo dvaja sa nedokážu a nemôžu zjednotiť. Teda učenie je oddelené od skúsenosti života.

Ale slepý sa stal slobodným, stal sa silným, trápi a namáha hlavy múdrym: „Vy hovoríte a hovoríte, zatiaľ čo ja vidím“. A nám pripomína, že ak nejaká skúsenosť komunikuje život, je dobrá a požehnaná. Pretože Najvyšším Božím zákonom je, aby človek žil.

„Narodil si sa v hriechoch a ty nás chceš poučovať?“

A aj učenici sa pýtajú, „Kto zhrešil? On, alebo jeho rodičia?“ Ježiš nesúhlasí: „Ani on nezhršil a ani jeho rodičia.“ Hneď sa vzdiali od ich názoru, ktorý nás oslepí, mení starú mentalitu: hriech nie je osou, okolo ktorej sa točí Boh a svet, nie je príčinou a pôvodom zla. Boh bojuje s tebou proti zlu, On je zľutovaním, budúcnosťou, živou rukou, ktorá sa dotýka a otvára srdce, láskou, ktorá znovu rozbieha život, ktorý uprednostňuje šťastie svojich synov a dcér pred poslušnosťou. Farizej opakuje: „Chvála Bohu, príkaz je dodržaný!“ Platí však opak – „Sláva Bohu, žobrák vstáva, človek sa vracia šťastný, že vidí. Jeho pohľad je žiarivý, vzdáva vďaky počas všetkých sobôt!“

Pieseň: **k Duchu Svätému...**

Prosby:

V: Táto 4. pôstna nedeľa je nedeľou radosti. Slávnosť Veľkej Noci sa blíži. Našou radosťou je, že sme tu s otvoreným náručím, aby sme Ťa mohli prijať Ježišu – v Tvojom slove a v spoločenstve medzi nami. Dôverujeme Ti Ježišu, aj keby okolo nás bola ešte tma, lebo Ty si svetlo, ktoré preborí tmy.

1. Keď vidíme, že niektorých nezaujímajú osoby, ale prípady, čísla;
- *Daj nám radosť z viery, že Ty vidíš každého človeka a pri každom z nás sa zastavuješ, neobchádzaš nás a neodsudzuješ nás.*
2. Keď si myslíme, že na prvom mieste sú spravodliví, "ktorí nemajú hriechy"
- *Daj nám radosť z toho, že môžeme ísť hľadať "vody z rybníka Siloe", pretože Tvoj Duch nás oslobodzuje spod prevahy prikázania, aby sme mohli prijať milosť Tvojej prítomnosti medzi nami.*
3. Keď si myslíme, že vieme všetko, ale sme analfabetmi v láske
- *Daj nám radosť z toho, že sa nás dotýkaš, ako si sa vtedy dotkol slepého, aby sme Ťa mohli vidieť v jednoduchých a chudobných znakoch – v lámaní chleba, v delení sa a v prijímaní sa navzájom.*
4. Keď sa cítime neschopní a smutní
- *Daj nám radosť z viery, že môžeš urobiť žiarivým náš pohľad i našich bratov a sestier v našich rodinách, komunitách, v našej štvrti, meste i krajine tak, aby sa celý náš národ zapáli Božím svetlom.*

5. Za všetkých zdravotníckych pracovníkov, za dobrovoľníkov, ktorí trpiacim ponúkli seba a to, čo dokážu urobiť.
- *Daruj im a všetkým nám srdce otvorené istote, že budeme súdení iba podľa lásky.*

**V : Podme sa pripravovať aj na návrat k sláveniu nedeľnej Eucharistie
LEBO TÚŽIACI, túžime...**

V týchto týždňoch, v ktorých sme donútení nechodiť na nedeľnú svätú omšu už ne jeden pocítil, že mu chýba a zatúžil po účasti na nej. Tieto okolnosti, ktoré nás vzdialili od svätej omše, ktoré v nás vzbudzujú túžbu, nás privádzajú k tomu, aby sme uvažovali o jednej istej a jasnej pravde:

„Existuje Nieкто, kto túžil a túži po nás stále.“

Je to Boh, ktorý ťa poznal skôr, ako Ťa utvoril v matkinom lone. (Jer 1,5)

Je to Ježiš, v ktorom sme požehnaní všetkým duchovným požehnaním (Ef 1,3).

Je to Ježiš, ktorý sa zverí malej skupinke učeníkov pri poslednej večeri a povie im: „Tak veľmi som túžil...“ (Lk 22,15)

Áno, dnes sa tak ako vtedy, túži darovať celý – vo svojom tele každému z nás. Jeho túžba darovať sa mne a každému z nás je nekonečne väčšia ako je moja túžba.

Túžime ho stretnúť v Eucharistii, v Slove, no teraz vieme, že to je iba to hľadanie odpovede na Jeho túžbu, na túžbu Toho, ktorý nás miloval skôr ako sme ho my poznali.

V: Aj keď nemôžeme prijať sväté prijímanie sviatostne v premenenej Hostii, môžeme aspoň vyjadriť našu túžbu po zjednotení s Ježišom a prijať ho do nášho srdca cez duchovné prijímanie:

S: Ježišu, verím, že si naozaj prítomný vo Sviatosti Oltárnej.

Milujem Ťa nadovšetko a túžim po Tebe v mojej duši.

**Keďže Ťa teraz nemôžem prijať sviatostne,
príd' aspoň duchovne do môjho srdca.**

(tu urobme na chvíľku prestávku, aby sme sa zjednotili s Ježišom)

**Práve si prišiel, objímam Ťa a celý sa s Tebou zjednocujem,
nikdy nedovoľ, aby som sa odlúčil od Teba.**

V: A teraz zjednotení s Ježišom vyjadríme to, že sme veľká Rodina – pretože sme všetci deti jedného Otca; povedzme spolu: S.: Otče náš...

Záver:

Rodičia požehnajú deti, tak že im dajú na hlavu ruky, manželia sa požehnajú vzájomne tak, že prednesú nasledovné požehnanie:

(Meno) Žehnáme/žehnám Ťa v mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého. Amen.

V: Zakončíme našu modlitbu tým, že sa zveríme Márii, Matke Cirkvi, našu rodinu, našu farnosť, a celé ľudstvo, zvlášť tých, ktorí sa nachádzajú v ťažkostiach a utrpeniach:

S: Zdravas Mária... Môžete si aj zaspievať nejakú pieseň k Panne Márii

Sprievodný list:

Drahí služobníci rodiny, spolupracovníci a priatelia, ktorí ste spojení s projektom Mistero Grande (a my všetci tu na Slovensku, sme s týmto projektom nejakým spôsobom spojení).

Posielame Vám druhú ponuku na modlitbu v rodine s jednou novotou, ktorú nájdete v texte modrým písmom: je to spievodca, ktorý nás môže priviesť k účasti na svätej omši s novým povedomím.

Buďte poslami tejto ponuky stretnutia s Pánom.

V láskavom objatí v Pánovi

Diego s Martou

Sekretariát Progetto mistero grande

Príhovor don Bonettiho na tomto linku:

https://www.youtube.com/watch?v=tK7tFhu_WvM&feature=youtu.be

Text príhovoru:

„Drahí priatelia, som rád, že Vám môžem poslať text pre domácu liturgiu

4. pôstnej nedele. Toto putovanie k Veľkej noci sme pozvaní žiť uprostred ťažkostí.

A práve vďaka tejto situácii ideme znovuobjaviť vzácny poklad – to, že sme domácou cirkvou. To znamená, že Ježiš je prítomný vo vašom dome – vo vašich príbytkoch mocou sviatosti manželstva.

A aby ste mohli prežívať zdieľanie viery, počúvanie Jeho slova prežívajte intenzívne tento vzácny moment, a snažte sa byť aj nositeľmi tejto iniciatívy cez prostriedky, ktoré máte k dispozícii.

Povedzte o tomto texte a pošlite ho aj iným rodinám, osobám, aby sa mohli tešiť z tohto, že byť doma neznamená iba utrpenie, ale že to dokonca môže byť aj príležitosť stretnúť Pána. Nech Vás Duch Svätý zahálí do svojho svetla a do svojej sily.“

Don Renzo Bonetti